

ادامه از صفحه اول

احمد توکلی و وعده‌ای که فراموش شد

شیوه برخورد آقای توکلی به‌عنوان رئیس و بنیان‌گذار یک مؤسسه مردم‌نهاد با این پرونده بسیار قابل‌تأمل است. گویی از دید ایشان همین که دولت ملزم شد تا از جیب مردم این خسارت را بپردازد، مسئله دیگر متفی است و نیازی به پیگیری و تهدید «مشتریان خاص» احساس نمی‌شود. ایشان باید به این پرسش ساده پاسخ بدهد که آیا مشتریان خاص (قازاده‌ها و...) بالاخره حاضر به پرداخت بدهی خودشان شدند واکر نه، چرا به وعده خود عمل نکردند و فهرستی را که طبعاً از آذرماه گذشته در اختیار دارند، منتشر نمی‌کنند. گفتنی است آقای توکلی موارد دیگری نیز از این‌گونه «اقدامات نیمه‌تمام» در کارنامه سال‌های اخیر خود دارند. مثلاً ایشان در ماه‌های اول فعالیت دولت یازدهم، دولتمردان را مهم کردند که رانست ۶۵۰میلیون‌یورویی در اختیار افراد خاص گذاشته‌اند و مسئولان مربوط توضیح دادند که رانتی در کار نیست.
باین‌حال آقای توکلی هیچ گزارشی به مردم ارائه نکرد که بالاخره با توضیح مسئولان ابهام برطرف شده و ایشان قانع شد یا نه و اگر قانع نشد، چرا از پیگیری پرونده دست برداشت. همچنین نامه معروف آقای توکلی به مرحوم آیت‌الله هاشمی در گرمارگ کارزار تبلیغاتی انتخابات مجلس خبران و مجلس شورای اسلامی در اسفند ۹۴ نیز از نوع همین «اقدامات نیمه‌تمام» است. وی در این نامه با اشاره به حمایت دولت انگلستان از فهرست کاندیداهای مورد حمایت آیت‌الله، از ایشان خواست تا واکنشی مناسب از خود نشان بدهند و صدالبته آیت‌الله پاسخی به این نامه نداد. اگر آن همدار آقای توکلی معقول باشد، اینک باید گفت (با پوش از ساحت منتخبان مورد احترام و اعتماد مردم) لابد با پیروزی قاطع لیست انتخاباتی (که به‌زعم آقای توکلی و همفکرانش موردحمایت ملکه انگلیس بودند!) اینک مقدرات کشور دست انگلیس است و ما خودمان خبر نداریم! ورود مؤسسه تحت‌سرپرستی ایشان به پرونده موسوم به املاک نجومی شهرداری تهران و ارائه اظهارات اولیه از جانب ایشان و سپس پیگیری نکردن ماجرا و ملزم‌نکردن مسئولان شهرداری به تعیین تکلیف و رفع کلیه ابهامات پرونده تا مرحله بازگرداندن حقوق شهروندان تهرانی نیز یکی دیگر از همین «اقدامات نیمه‌تمام» است.

کاوه در «آزادی»

می‌شود کسی به لندن، پاریس یا رم برود و یکی یای از این نمادهای شهری عکسی به یادگار نگیرد، یا اینکه از میدان‌های معروف جهان گذشته باشد و تصویری از یادگارهای تاریخی یا نمادین آنها در ذهنش نشی نیسته باشد؛ در این صورت انگار که آنجا نبوده است. همه اینها یک جای قصه با هم مشترک هستند، نمادهای شهری دارند سازه‌هایی که از دل مفاهیم بنیادین تفکری، خاطرات مشترک یا کهن‌الگوهای ذهنی-تاریخی مردمان آن بیرون آمده‌اند و ایستاده بر چهارراه یا وسط یک میدان و جلوی میدانچه، گذر روزگار و گذرکنندگان آنها را نظاره می‌کنند. این نمادهای شهری فقط از منظر زیبایی یا بیان داشته‌ها نیست که مهم هستند؛ به گفته حمید فرهنگدبیرجونی، عضو هیئت علمی دانشگاه هنر اصفهان، «وجود نمادهای شهری، حس تعلق خاطر به زادگاه و محل زندگی افراد را افزایش می‌دهد و هرچه این حس تعلق خاطر بین مردم بیشتر شود، هویت‌مندی جامعه تقویت می‌شود». او یکی از راهکارهای شهرداری‌ها در همه شهرهای موفق دنیا را حفظ و احیای نمادهای شهری می‌داند که بهادادن به آنها باعث عشق‌ورزیدن کودکان و نسل جدید به شهر و میراث فرهنگی خود می‌شود. بلاشهرین استند، از فعالان فرهنگی شهر اصفهان، درباره کاوه می‌گوید: «نام قدیم اصفهان، گاوِه بوده که برگرفته از نام کاوه است و این موضوع نشانگر تنیده‌شدن هویت اصفهان با کاوه است. همچنین منطقه مشهدکاوِه در ۱۲ کیلومتری شهر پاکدگان، آرامگاه کاوه آهنگر به شمار می‌رود که متعلق به دوره ایلخانیان است و بنای آن حدود ۷۰۰ سال قدمت دارد و در فهرست میراث ملی نیز ثبت شده است». کوروش محمدی، عضو شورای اسلامی شهر اصفهان، درباره بازگشت تندیس کاوه، به «شرق» می‌گوید: «شهرداری وظیفه زیباسازی و حفاظت از داشته‌ها و سرمایه‌های فرهنگی شهر را دارد و ازاین‌رو به مطالبه بازگشت عموِم مردم اصفهان درباره نصب مجدد مجسمه کاوه پاسخ داد.کاوه نماد تلاشگری و آزادی‌خواهی است. نصب تندیس شخصیت‌ها گویای چند شاخصه مهم در شهر اصفهان است؛ در گام اول این تندیس‌ها معرف هنر هنرمندان ایران به شمار می‌روند و در گام دیگر می‌توانند روح فرهنگی شهر را ساماندهی کنند. تندیس‌ها می‌توانند نقاط مکت و توقف‌هایی را که در پویایی یک‌شهر وجود دارد پوشش دهند و نقاط مکت را روشن کنند، تندیس‌هایی که تبدیل به نمادهایی می‌شوند و برای شهری تاریخی، فرهنگی و باستانی مانند اصفهان می‌توانند بیان‌کننده تاریخ شهر به نوعی معرف نگاه فرهنگی شهروندان نیز باشند». برهمین اساس است که هفته فرهنگی اصفهان برگزار می‌شود یا شهردار اصفهان بار سفر به دیگر کلان‌شهرها می‌بندد تا در رساندن پیامی مشارکت کند که اصفهان جدید و قدیم را به هم پیوند می‌زند؛ همان پیوندی که جهان‌شهر اسطوره را در کنار همیتانش می‌شناسد و سرمایه‌های نمادینش را برای دیده‌شدن به اشتراک می‌گذارد.

گزارش صفحه ۱۳ را هم بخوانید۰

دولت با ۷۶ هزار میلیارد تومان پول توجیبی چه می‌کند؟

شرق: این روزها نه‌تنها از که یک‌هتازانه بازار را درمی‌نوردد، بلکه قیمت جهانی نفت هم همپای افزایش برابری دلار در بازارهای جهانی، جای پای خود را در محدوده ۷۵دلاری سفت‌تر می‌کند. درعین‌حال تلاطم‌های موجود در جهان و نگرانی در مورد برجام، پیش‌بینی‌ها را به نفت بالای صد دلار هم برده است. با تمام این احوالات تقریباً هیچ کارشناسی نیست که تأیید نکند نفت تا پایان سال ۲۰۱۸ از محدوده ۶۰ دلار پایین‌تر بیاید. در این صورت کاملاً هودب‌است که درآمدهای ارزی حاصل از صادرات نفت برای ایران بیش از آن چیزی خواهد بود که در بودجه پیش‌بینی شده است. با درنظرگرفتن دلار ۵۵دلاری در بودجه ۱۳۹۷ و افزایش ۲۰۰دلاری هر بشکه نفت در روز، با احتساب دلار چهارهزارو ۲۰۰ تومانی اعلامی از سوی دولت و صادرات میانگین ۲۰۵ میلیون بشکه در روز، درآمدهای ارزی ناشی از صادرات نفت و میعانات گازی دولت حدود ۷۶هزارو ۶۵۰ میلیارد تومان خواهد بود. حال اگر ارز کنونی در بازار را در نظر بگیریم، ارقام بسیار بالاتر خواهد رفت. اینکه دولت با این افزایش درآمد چه خواهد کرد، دلیل نگارش این گزارش است. برخی از کارشناسان معتقدند این درآمد حتی جبران کسری بودجه دولت را هم نخواهد کرد و برخی معتقدند به دلیل آنکه حسن روحانی در دوره دوم خود قرار دارد، اگر عقلایی رفتار کند، برای تقویت کارنامه خود، این درآمد را صرف تخصیص به پروژه‌های عمرانی نیمه‌تمام خواهد کرد.

تقویت کارنامه دولت با افزایش سهم

پروژه‌های عمرانی

هادی حق‌شناس، اقتصاددان و نماینده اسبق کمیسیون برنامه و بودجه در گفت‌وگو با «شرق» در این زمینه معتقد است: به سبب آنکه دوره دوم دولت حسن روحانی است، احتمالاً مازاد درآمد ارزی حاصل از افزایش قیمت نفت، صرف پروژه‌های نیمه‌تمام می‌شود تا کارنامه دولت تقویت شود. او در رابطه با چگونگی سهم قیمت نفت در بودجه توضیح می‌دهد: هر یک دلار افزایش قیمت نفت و میعانات گازی با توجه به اینکه به‌طور میانگین حدود ۹۰۰ میلیون بشکه نفت و میعانات گازی در سال صادر می‌کنیم، در یک سال می‌تواند ۹۰۰ میلیون دلار درآمد ارزی کشور را متاثر کند. براساس قانون بودجه هرگونه افزایش درآمدهای نفتی می‌تواند صرف اتمام پروژه‌های نیمه‌کاره کشور شود؛ یعنی در قانون بودجه پیش‌بینی شده است درآمدهای حاصل از صادرات نفت صرف پروژه‌های نیمه‌کاره‌ای شود که به صرف کمبود اعتبارات و بودجه برای آن، منابهی در نظر گرفته نشده است. حق‌شناس با تأکید بر اینکه بخشی از این افزایش درآمد نفتی به حساب صندوق توسعه

ملی واریز خواهد شد، می‌افزاید: یادمان نرود در همین بودجه سال جاری، سهم صندوق توسعه ملی و شرکت ملی نفت برای اکتشاف و استخراج و مناطق محروم، حدود ۴۰ درصد می‌شود. بنابراین ۶۰ درصد باقی‌مانده صرف بودجه عمومی کشور خواهد شد. این اقتصاددان صرفاً با برشمردن سهم اندک بودجه عمرانی از بودجه عمومی کشور، ادامه می‌دهد: نکته مهم آن است که در بودجه سال ۹۷، از کل بودجه‌ای که یک‌میلیون و ۲۱۷ هزار میلیارد تومان است، ۲۲۴ هزار میلیارد تومان بودجه عمومی است و منابع عمومی ۳۸۶ هزار میلیارد تومان و حدود ۶۰ هزار میلیارد تومان آن بودجه عمرانی است که عدد بسیار ناچیزی است. علاوه بر آنکه در سنوات گذشته، متوسط تخصیص زیر ۶۰ درصد بوده است. بنابراین افزایش قیمت نفت می‌تواند به افزایش تخصیص بودجه عمرانی کمک کند. هرچند برای اتمام پروژه‌های نیمه‌کاره کشور براساس برآورد مرکز پژوهشی پیش از ۶۰۰ هزار میلیارد تومان منابع نیاز است. به همین دلیل اگر منابع باشد تقاضا برای هزینه‌کرد آن در پروژه‌های زیرساختی فراوان وجود دارد.

دولت اگر عقلایی رفتار کند...

او با اشاره به بدهی بالای دولت به شرکت‌های دولتی و بانک‌ها به مورد دیگری هم اشاره کرده و می‌گوید: منشأ بدهی دولت بخشی به خاطر مابه‌التفاوت سود بانک‌ها و بخشی ناشی از خرید تضمینی گندم است که سالانه به حدود ۱۵ هزار میلیارد تومان رسیده است، بخشی نیز ناشی از طرح تحول سلامت، بیمه‌های کارگری به صندوق تأمین اجتماعی و صندوق بازتشتکی کشور و... این موارد بسان کسری‌های پنهان تلقی می‌شود که دولت می‌تواند از محل افزایش نرخ ارز با افزایش درآمدهای ارزی بخشی از عموقات خود را پرداخت کند.

اقتصاد

«شرق» در گفت‌وگو با کارشناسان، چگونگی خرج کرد مابه التفاوت قیمت نفت در بودجه و بازارهای جهانی را بررسی کرد

حق‌شناس در مواجهه با این پرسش که چنین رویکردی را از دولت انتظار دارید یا خیر، می‌گوید: تمامی این فروش زمانی مطرح است که رفتار دولت عقلایی باشد. رفتار عقلایی یعنی دولت ابتدا منابع کشور را صرف زیرساخت برای تولید کالا و خدمات کند و نه صرف هزینه‌های جاری و واردات کالاهای لوکس. دولت عاقل آن است که ابتدا به اتمام زیرساخت‌ها بپردازد. او در انتها پیش‌بینی می‌کند: به نظر می‌رسد دولت چون در دوره دوم قرار دارد، توجهش به بخش زیرساخت‌ها برای تقویت کارنامه کاری‌اش، بیشتر شود. **افزایش ۷۶ هزار میلیارد تومانی درآمد ارزی دولت**
وحید شقاقی شهری، اقتصاددان هم در گفت‌وگو با «شرق» بر این نکته تأکید می‌کند که دولت حتی نمی‌تواند افزایش درآمد ارزی ناشی از افزایش قیمت نفت را صرف جبران کسری بودجه کند، زیرا این کسری بودجه در این مدت روند فزاینده‌ای به خود گرفته است. شقاقی شهری با اشاره به میزان افزایش درآمدهای ارزی دولت توضیح می‌دهد: درآمدهای ارزی ناشی از صادرات نفت و میعانات گازی دولت با افزایش حدود ۲۰دلاری هر بشکه نفت در روز، با درنظرگرفتن میانگین صادرات نفت حدود ۲۰۵ میلیون بشکه و دلار چهارهزارو ۲۰۰ تومانی، در سال حدود ۷۶هزار و ۶۵۰میلیارد تومان درآمد خواهد بود. این اقتصاددان با اشاره به دلایل افزایش قیمت نفت در بازارهای جهانی می‌گوید: تنش بی‌سابقه در خاورمیانه، افزایش تنش بین عربستان و ایران، نااطمینانی درباره برجام و نبرد جدی بین روسیه و آمریکا از دلایل عمده این افزایش قیمت است. او در زمینه سهم نااطمینانی درباره برجام می‌افزاید: سیسکال‌های خروج آمریکا از برجام را می‌توان در دو سناریو سنجید. خروج آمریکا از برجام و خروج مشروط

گزارش «شرق» از نسخه درمانی دولت برای بحران مؤسسات مالی

چرخش مطالبات معوق در ادغام‌ها

که مدت‌ها بود به دنبال اخذ مجوز تأسیس بانک مستقل از سوی بانک مرکزی بود، با تصمیم حسن روحانی مبنی بر اینکه بانک مرکزی هیچ‌گونه مجوزی را برای تأسیس بانک جدید نمی‌تواند ارائه کند، در مسیر ادغام با بانک انصار قرار گرفت. بانک مهر اقتصاد تا پایان سال ۹۶ حدود ۵۶ هزار میلیارد تومان دارایی داشته که ۷۵ درصد آن به صورت تسهیلات ارائه شده است. میزان مطالبات معوق این بانک براساس اعلام مسئولانش هفت درصد است. حال این بانک‌ها (مهر اقتصاد، ثامن، انصار و حکمت، قوامین و کوثر) برای کوچک‌شدن و یکپارچه‌سازی در حال ادغام یا در دستور ادغام هستند. اقدامی که به گفته احمد حاتمی‌یزد، کارشناس بانکی اگرچه می‌تواند در هزینه‌ها صرفه‌جویی کند؛ اما نمی‌توان آن را به‌عنوان راه‌کاری برای حل بحران مطالبات معوق تلقی کرد. حاتمی‌یزد با بیان شش‌ری از تاریخچه ادغام در تاریخ نظام بانکی جمهوری اسلامی می‌گوید: بحث ادغام یک موضوع حقوقی است. از منظر حقوقی ادغام شرکت‌ها و بانک‌ها یک تصمیم مرسوم است؛ اما از لحاظ قانونی ما در این‌باره در چار خلا قانونی هستیم. قانون تجارت ما در سال ۱۳۱۰ نوشته شده است و یک‌بار هم در سال ۱۳۴۷ مشمول اصلاحیه شده است؛ اما در این قانون مسئله ادغام دیده نشده است و ضرورت دارد که این قانون در مجلس به‌روز شده و این خلا قانونی برطرف شود. البته در دوره اصلاحات این موضوع مطرح شد و قانون تجارت جامعی مشتمل بر هزارو صد ماده نوشته شد. اما در هیت دولت تصویب شد؛ اما نتوانست به تصویب نمایندگان مجلس برسد. او ادامه داد: ادغام بانک‌ها در اوایل انقلاب به شکل گسترده‌ای اتفاق افتاد. براساس تصمیم شورای انقلاب حدود ۱۲ بانک ادغام و بانک تجارت به‌جای آنها تأسیس شد. ۱۰ بانک با محوریت بانک ملت ادغام شدند و چهار بانک هم در بانک صنعت و معدن ادغام شدند. به‌طور کلی تعداد بانک‌های کشور در دوره سال‌های ۵۷ و ۵۸ به استثنای بانک مرکزی به ۳۶ بانک افزایش یافت که در ۲۶ بانک تجاری، هفت بانک تخصصی و دو بانک منطقه‌ای بود؛ اما پس از مصوبه شورای انقلاب اسلامی، برخی ادغام و ملی شدن بانک‌ها انجام شد. از آن تاریخ تاکنون ما دیگر هیچ ادغامی در نظام بانکی نداشتیم.

این کشور از برجام؛ به این معنا که فرضاً آمریکا شش‌ماه از برجام خارج می‌شود تا اروپا را در مذکوره با ایران برای اصلاح برجام تحت فشار قرار دهد و اگر اصلاحات انجام شد، دوباره برجام را تأیید کند. به گفته او، احتمال اینکه ترامپ مشروط از برجام خارج شود، به شرط آنکه ایران به پای میز مذاکره بازگردد، بسیار بیشتر است. این اقتصاددان با اشاره به افزایش تنش بی‌سابقه در خاورمیانه هم تصریح می‌کند: خاورمیانه یعنی یک‌سوم صادرات نفت دنیا و تنش در این منطقه به سهولت می‌تواند در قیمت نفت اثرگذار باشد؛ زیرا اکنون حدود صد میلیون بشکه تقاضا برای نفت وجود دارد که از این میزان، حدود ۳۰ تا ۳۵ میلیون بشکه را اوپک تأمین کرده

و ۱۰میلیون بشکه نیز از سوی روسیه تأمین می‌شود.

از افزایش قیمت نفت استقبال نمی‌شود

شقاقی شهری با بیان اینکه افزایش قیمت جهانی نفت، هزینه‌های سنگینی برای مصرف‌کنندگان به همراه می‌آورد، می‌افزاید: در شرایطی که رکود حتی در اروپا هم رسوخ کرده است و چین، هند و حتی ژاپن نیز با این رکود دست‌وپنجه نرم می‌کنند، افزایش قیمت نفت، هزینه‌ها را سنگین می‌کند. به بیانی دیگر، وضعیت اقتصاد جهانی وضعیت رو به رشد بانیات نیست که ما منتظر افزایش قیمت نفت باشیم و این افزایش قیمت، طبیعتاً به ضرر اقتصاد جهانی در شرایط رکودی خواهد بود؛ بنابراین در سطح جهانی از افزایش قیمت نفت استقبال نمی‌شود. به گفته او، افزایش قیمت نفت در بلندمدت هم به ضرر صادرکنندگان نفت است؛ زیرا هم راه ورود نفت شیل را به بازار هموار می‌کند و هم انرژی‌های نورا را توجیه‌پذیر می‌کند.

افزایش قیمت نفت

کسری دولت را هم جبران نمی‌کند

او براساس این، پیش‌بینی می‌کند: قیمت نفت به‌صورت نوسانی بین ۶۰ تا ۷۰ دلار تا انتهای سال ۲۰۱۸ خواهد بود که همین میزان هم از رقم در نظر گرفته شده در بودجه بیشتر است؛ درعین‌حال ۷۶هزارمیلیارد تومان نهایتاً می‌تواند بخشی از کسری بودجه دولت را تأمین کند. اینن در حالی است که برآوردها از بودجه سال ۹۷ نشان از کسری حدود ۸۰هزارمیلیارد تومانی می‌داد. از طرفی، افزایش هزینه‌های ناشی از افزایش قیمت ارز هم کسری دولت را افزایش داده است. این در شرایطی است که دولت براساس اسناد منتشرشده حدود ۶۵۰هزارمیلیارد تومان تا این لحظه بدهی دارد و انتظار بیشتر بودن این رقم نیز وجود دارد. بر همین اساس، این افزایش درآمدهای ارزی در میان این همه کسری و بدهی، چندان محسوس نیست.

از نمایشگاه نفت چه خبر؟

ایران شکردهای فروش نفت را قبلاً یاد گرفته است

● معاون وزیر نفت در امور بین‌الملل و بازرگانی گفت: بازارپاب‌ها و مسئولان بخش فروش نفت ایران آبدیده شده‌اند و روش مناسب برای فروش نفت و دریافت عایدی آن را در هر شرایطی پیدا می‌کنند. امور بین‌الملل شرکت ملی نفت ایران در طول چهار دهه تحریم توانسته است سازوکارهای مؤثری را برای فروش نفت به‌دست آورد و خلاقانه آن را حفظ کند. به گزارش شانا، امیرحسین زمانی‌نیا در پاسخ به این سؤال که ایران در مقابل سیاست‌های خصمانه آمریکا و عربستان برای تصاحب بازار نفت ایران چه سیاستی را در پیش گرفته و در صورت بازگشت تحریم‌ها صادرات نفت ایران چه مقدار کاهش خواهد یافت، تصریح کرد: امروزه هر کشوری که ظرفیت تولید نفت بیشتری داشته باشد، صاحب بیشترین قدرت نیز خواهد بود. از این رو اگر عربستان با آمریکا چنین سیاستی را در پیش گرفته باشند، طبیعی است که می‌توانند تا حدودی برای بازار نفت کشورمان مشکل ایجاد کنند اما همان‌طور که شما هم خوب می‌دانید، امور بین‌الملل شرکت ملی نفت ایران در چهار دهه تحریم‌ها توانسته است روش‌ها و سازوکارهای مؤثری را برای حفظ بازارهای خود به‌دست آورد.

سعودی‌ها در بی بازارهای نفت ایران

معاون امور بین‌الملل و بازرگانی وزیر نفت گفت: تجربه مسئولان فروش نفت کشورمان نشان می‌دهد که سعودی‌ها وارد مذاکره با مشتریان سنتی نفت ایران شده‌اند تا با ارائه تخفیفات و امتیازات ویژه، خرید آنها از ایران را تحت تأثیر قرار دهند که البته رقم صادرات نفت ایران نشان می‌دهد که این تلاش‌ها چندان موفق نبوده است. زمانی‌نیا با تأکید بر اینکه مسئولان نفتی عربستان همواره با ارائه تسهیلات و شیفتن‌های مختلف به‌دنبال تصاحب بازار فروش نفت ایران بوده‌اند، گفت: با توجه به شرایط موجود درباره موضع ایران در اوپک باید صبر کنیم. ما در شرایط عادی از تصمیم‌های اوپک حمایت می‌کنیم اما همواره فروش نفت خود را در اولویت خود قرار می‌دهیم.

توتال ساخت خط لوله و سکوی فاز ۱۱ پارس جنوبی را کلید زد

● معاون امور مهندسی و توسعه شرکت نفت گفت: مناقصات مربوط به بخش ساخت لوله و سکو‌ها در حال برگزاری و انجام است و خرید ورق‌های لازم برای ساخت لوله‌های مربوط به پروژه خطوط لوله بخش آبی فاز ۱۱ پارس جنوبی با هزینه توتال انجام شده و منتظر تأیید نهایی کارفرمات، به گزارش مهر، کارمضا منوچهری ادامه داد: توتال به عنوان پیمان‌بر سرسوم نتیجه مناقصات و روند انجام آن را به کارفرما (شرکت ملی نفت ایران) ارائه داده است تا بررسی‌های لازم در ارتباط با آن انجام شده و تأییدیه نهایی ابلاغ شود.

امضای ۷ قرارداد نفتی تا پایان شهریور

معاون مدیرعامل شرکت ملی نفت در امور مهندسی و توسعه از امضای هفت قرارداد نفتی تا پایان شهریور و ۱۰ قرارداد دیگر تا پایان سال خبر داد و گفت: این ارقام بدون احتساب مشارکت شرکت‌های غربی است، اگر این شرکت‌ها مشارکت کنند، تعداد قراردادها افزایش می‌یابد. حدود ۴۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری ۱۰ قرارداد مذکور است. این مقام مسئول همچنین به عقد قرارداد برای توسعه و بهره‌برداری از میدان فرزا B با یک شرکت هندی خبر داد.

از تولید بنزین پالایشگاه ستاره خلیج فارس چه خبر؟

● فرمانده قرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیا گفت: فاز دوم پالایشگاه ستاره خلیج فارس در اواخر سال گذشته به بهره‌برداری رسید و هم‌اکنون تولید بنزین این پالایشگاه به ۲۲ میلیون لیتر رسیده است. به گزارش فارس، سردار عبدالله علیدل‌لهی، پالایشگاه ستاره خلیج فارس را یکی از مهم‌ترین پروژه‌های زیرساختی کشور عنوان کرد و گفت: در سال گذشته اولین فاز این پالایشگاه به بهره‌برداری رسید و تا امروز بیش از شش میلیارد لیتر تولید فرآورده در این پالایشگاه محقق شده که از این رقم حدود سه میلیارد لیتر بنزین بوده است.

بهره‌برداری از ۴ زیرپروژه در ایلر جاری

سردار عبدالله علیدل‌هی تصریح کرد: در سال‌های ۹۵ و ۹۶، عملکرد خوبی داشتیم اما سال ۹۷، سال ویژه‌ای است؛ چراکه در سال جاری ۲۰ زیرپروژه مهم را به ارزشی بالغ بر ۱۱۸ هزار میلیارد تومان به بهره‌برداری می‌رسانیم که در این بین ۱۱ پروژه بزرگ نفتی، ۱۱ پروژه آب، ۱۱ پروژه راه و راه‌آهناری، دو پروژه صنعت و معدن، سه پروژه ساختمان و ابنیه، سه پروژه اطلاعات و فناوری و... هستند.

جمع‌آوری آب‌های غرب کشور

به‌مدیریت تنش آب کمی می‌کند

او طرح سامانه جمع‌آوری آب‌های غرب کشور را بزرگ‌ترین پروژه آبی کشور عنوان کرد و گفت: در مجموع این طرح ۱۵۵کیلومتر تونل، ۶۸۰کیلومتر خط انتقال با قطر دوهزارو ۴۰۰ و دوهزارو ۶۰۰میلی‌متری دیده شده که عمده کار این طرح به اتمام رسیده و حتی درباره ساخت شبکه‌های سوم و چهارم که احداث آنها برعهده جهاد کشاورزی بوده نیز اقدام کرده‌ایم و این شبکه‌ها تکمیل شده است. بهر تقداری از این پروژه در زمانی که کشور با تنش‌های آبی روبه‌رو است، می‌تواند هم در زمینه تأمین مناسب آب شرب و هم در زمینه احیای کشاورزی و احداث کمربند سبزی در غرب کشور برای مبارزه با زیرگردها بسیار مؤثر باشد و دولت باید برای استفاده از این آب در صنایع پایین‌دستی و تکمیل ارزش افزوده فکر کند.